

Zbiór Orzeczeń

WYROK TRYBUNAŁU (siódma izba)

z dnia 2 października 2014 r.*

Odesłanie prejudycjalne — Opłaty o skutku równoważnym z cłami — Podatki wewnętrzne —
Opłata pobierana przy przywozie nawozu zwierzęcego przywożonego do regionu Flandria —
Artykuły 30 TFUE i 110 TFUE — Opłata należna od importera — Różne opłaty w zależności od tego,
czy nawóz zwierzęcy jest przywożony do regionu Flandria lub czy z niego pochodzi

W sprawie C-254/13

mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 267 TFUE, orzeczenia w trybie
prejudycjalnym, złożony przez hof van beroep te Brussel (Belgia) postanowieniem z dnia 28 lutego
2013 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 8 maja 2013 r., w postępowaniu:

Orgacom BVBA

przeciwko

Vlaamse Landmaatschappij,

TRYBUNAŁ (siódma izba),

w składzie: J.L. da Cruz Vilaça (sprawozdawca), prezes izby, G. Arestis i A. Arabadjiev, sędziowie,

rzecznik generalny: E. Sharpston,

sekretarz: M. Ferreira, główny administrator,

uwzględniając pisemny etap postępowania,

rozważywszy uwagi przedstawione:

- w imieniu Orgacom BVBA przez F. Jansseną oraz G. Peetersa, advocaten,
- w imieniu rządu belgijskiego przez T. Materne'a oraz J.C. Halleux, działających w charakterze pełnomocników,
- w imieniu Komisji Europejskiej przez C. Soulay oraz W. Roelsa, działających w charakterze pełnomocników,

podjąwszy, po wysłuchaniu rzecznika generalnego, decyzję o rozstrzygnięciu sprawy bez opinii,

wydaje następujący

* Język postępowania: niderlandzki.

Wyrok

- 1 Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczy wykładni art. 30 TFUE i 110 TFUE.
- 2 Wniosek ten został złożony w ramach sporu pomiędzy Orgacom BVBA (zwaną dalej „Orgacomem”) a Vlaamse Landmaatschappij (flamandzkim stowarzyszeniem rolniczym, zwanym dalej „VLM”) będącym zewnętrzną agencją rządu flamandzkiego odpowiedzialną za zagospodarowanie przestrzeni publicznej i zarządzanie nią w regionie Flandria, w przedmiocie określonych opłat przywozowych wymaganych od Orgacomu.

Ramy prawne

Przepisy belgijskie

- 3 Wydane przez region Flandria decret van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen [rozporządzenie z dnia 23 stycznia 1991 r. w sprawie ochrony środowiska naturalnego przed zanieczyszczeniami spowodowanymi nawozami (zwane dalej „rozporządzeniem w sprawie nawozów”)], w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem z dnia 28 marca 2003 r., nakładało opłaty pieniężne na producentów, importerów i użytkowników nawozów w regionie Flandria. Zostało ono uchylone przez decret van het Vlaamse Gewest van 22 december 2006 houdende de bescherming van water tegen de verontreiniging door nitraten uit agrarische bronnen (rozporządzenie w sprawie ochrony wody przed zanieczyszczeniami azotanami pochodzenia rolniczego z dnia 22 grudnia 2006 r.).
- 4 Artykuł 21 § 1 rzeczonego rozporządzenia mający zastosowanie do produkcji nawozów zwierzęcych w regionie Flandria przewidywał:

„Od każdego producenta, w którego przedsiębiorstwie produkcja nawozów zwierzęcych MPp przekroczyła w poprzednim roku kalendarzowym 300 kg bezwodnika fosforu, pobiera się opłatę podstawową BH1, z której dochód przekazywany jest na rzecz Mestbank [wewnętrznej jednostki organizacyjnej VLM]. Wysokość tej opłaty podstawowej BH1 oblicza się zgodnie z następującym wzorem:

$$BH1 = (MPp \times Xdmp) + (MPBn \times Xdmn)$$

gdzie:

- MPp = produkcja brutto nawozów zwierzęcych, wyrażona w kg P₂O₅;
- MPBn = produkcja brutto nawozów zwierzęcych, wyrażona w kg N;
- Xdmp = stawka opodatkowania produkcji nawozów zwierzęcych w EUR/kg P₂O₅;
- Xdmn = stawka opodatkowania produkcji nawozów zwierzęcych w EUR/kg N.

Do celów stosowania tych przepisów przez produkcję brutto nawozów zwierzęcych MPBn, wyrażoną w kg N należy rozumieć: średnią produkcję pogłówna w gospodarstwie hodowlanym lub rolnym w poprzednim roku kalendarzowym i wyrażone w kg N ilości brutto wydaliny na każde zwierzę.

Średnie pogłowie dla każdego z gatunków ustala się, dzieląc przez dwanaście sumę kwot zwierząt zarejestrowanych w każdym miesiącu. Ilości brutto wydaliny na każde zwierzę wyrażone w kg N określa się na zryczałtowanej lub rzeczywistej podstawie z wykorzystaniem bilansu wydaliny określonego w art. 20a, zgodnie z art. 5.

Wspomniane wyżej stawki opodatkowania ustalane są w następujący sposób:

— $X_{dmp} = 0,0111 \text{ EUR/kg P}_2\text{O}_5$;

— $X_{dmn} = 0,0111 \text{ EUR/kg N}$ ”.

- 5 Artykuł 21 § 5 rozporządzenia w sprawie nawozów mający zastosowanie do przywozu do regionu Flandria nadwyżek nawozów zwierzęcych przewidywał:

„Od każdego importera nadwyżki nawozu pobiera się opłatę podstawową, z której dochód jest przekazywany na rzecz Mestbank. Kwota tej opłaty podstawowej zostaje określona na 2,4789 EUR za tonę nadwyżki nawozu przywiezioną w poprzednim roku kalendarzowym do regionu Flandria”.

Orzecznictwo belgijskiego trybunału konstytucyjnego

- 6 Grondwettelijk Hof (belgijski trybunał konstytucyjny) orzekł w pkt B.6 wyroku nr 123/2010 z dnia 28 października 2010 r. (*Belgisch Staatsblad* z dnia 23 grudnia 2010 r., s. 81723) w odniesieniu do zgodności art. 21 § 5 rozporządzenia w sprawie nawozów z zasadami belgijskiej unii gospodarczej i monetarnej, co następuje:

„[...] wystarczy zauważyć, że [opłata przewidziana w rzeczonym artykule], która wiąże się z przekroczeniem granic terytorialnych regionów wyznaczonych w konstytucji, ma skutek taki sam jak opłata celna, albowiem obciąża bardziej nawozy przywożone do regionu Flandria aniżeli nawozy produkowane w tym regionie”.

Postępowanie główne i pytania prejudycjalne

- 7 Orgacom jest przedsiębiorstwem z siedzibą w Belgii w regionie Flandria, które specjalizuje się w produkcji nawozów organicznych. W ramach swej działalności Orgacom przywozi z regionu Walonia i z Niderlandów obornik, który przetwarza w ulepszacze gleby i nawozy organiczne, wywożone następnie do innych państw członkowskich Unii Europejskiej.
- 8 Na Orgacom została nałożona na mocy art. 21 § 5 rozporządzenia o nawozach opłata w wysokości 28 071,16 EUR za rok podatkowy 2002 (rok produkcji 2001) oraz opłata w wysokości 7 999,41 EUR za rok podatkowy 2004 (rok produkcji 2003).
- 9 W pismach z dnia 20 grudnia 2005 r. i z dnia 18 sierpnia 2005 r. Orgacom wniósł do VLM zażalenie odpowiednio na opłatę za rok podatkowy 2002 i na opłatę dotyczącą roku podatkowego 2004. VLM stwierdził bezzasadność obydwu zażaleń w decyzjach wydanych odpowiednio w dniach 27 listopada 2006 r. i 11 sierpnia 2006 r.
- 10 Następnie Orgacom wniósł do rechtbank van eerste aanleg te Brussel (sądu pierwszej instancji w Brukseli) skargę na te dwie decyzje oddalające jego zażalenia, która to skarga również została oddalona jako bezzasadna orzeczeniem z dnia 17 października 2008 r.

- 11 Orgacom wniósł apelację od tego orzeczenia do sądu odsyłającego. Na poparcie swej apelacji skarżąca w postępowaniu głównym podnosi, że nałożone na nią opłaty stanowią opłaty o skutku równoważnym z cłami przywozowymi niezgodne z art. 30 TFUE lub przynajmniej dyskryminujące podatki wewnętrzne zabronione na mocy art. 110 TFUE.
- 12 W tych okolicznościach hof van beroep te Brussel (sąd apelacyjny w Brukseli) postanowił zawiesić postępowanie i zwrócić się do Trybunału z następującymi pytaniami prejudycjalnymi:
- „1) Czy opłatę przywozową, o której mowa w art. 21 § 5 [rozporządzenia w sprawie nawozów], należą jedynie w przypadku przywozu nadwyżki nawozu zwierzęcego, jak i innych nawozów, na terytorium [flamandzkie] z innych państw członkowskich, niezależnie od tego, [czy] zostanie ona przetworzona, czy też wprowadzona do obrotu na terytorium [flamandzkie], pobieraną w związku z nadwyżką przywiezionego nawozu od importera, podczas gdy opłata za nadwyżkę nawozu wyprodukowaną na terytorium [flamandzkie] jest pobierana od producenta, należy uważać za opłatę o skutku równoważnym z cłami przywozowymi w rozumieniu art. 30 TFUE, mimo iż państwo członkowskie, z którego nadwyżki nawozu zostały wywiezione, przewiduje nawet obniżenie tej opłaty w przypadku wywozu tych nadwyżek do innych państw członkowskich?
- 2) [W wypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pierwsze pytanie:] czy tę opłatę przywozową należy uważać za, określony w art. 110 TFUE, dyskryminujący podatek od towarów z innych państw członkowskich, ponieważ w przypadku wyprodukowanych w kraju nawozów zwierzęcych pobierana jest podstawowa opłata przywozowa, stanowiąca część uregulowania krajowego, której stawka jest różna w zależności od metody produkcji, podczas gdy w przypadku importowanych nadwyżek nawozu, niezależnie od metody produkcji (m.in. pochodzenia zwierzęcego bądź zawartości P₂O₅ i N), opłata przywozowa jest pobierana w oparciu o jednolitą stawkę, wyższą aniżeli najniższa stawka podstawowej opłaty za nawóz zwierzęcy wyprodukowany na terytorium [flamandzkim], wynosząca 0,00 EUR, mimo iż państwo członkowskie, z którego nadwyżki nawozu zostały wywiezione, przewiduje nawet obniżenie tej opłaty w przypadku wywozu tych nadwyżek do innych państw członkowskich?”.

W przedmiocie dopuszczalności wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym

- 13 Komisja Europejska ma wątpliwości w odniesieniu do dopuszczalności wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym, ze względu na niewystarczająco jasne przedstawienie przez sąd odsyłający okoliczności faktycznych i prawnych, w oparciu o które zostały sformułowane zarzuty. Według Komisji sąd odsyłający nie wytłumaczył również w jasny sposób, z jakich konkretnie powodów w postępowaniu głównym występują pytania dotyczące interpretacji art. 30 TFUE i 110 TFUE.
- 14 W tym względzie należy przypomnieć, że w ramach postępowania określonego w art. 267 TFUE, opartego na jasnym podziale funkcji sądów krajowych i Trybunału, wyłącznie do sądu krajowego, przed którym zawisł spór i na którym spoczywa odpowiedzialność za wydanie przyszłego wyroku, należy, przy uwzględnieniu okoliczności konkretnej sprawy, zarówno ocena, czy do wydania wyroku jest mu niezbędne uzyskanie orzeczenia prejudycjalnego, jak i ocena znaczenia pytań, które zadaje on Trybunałowi. W konsekwencji, jeśli postawione pytania dotyczą wykładni prawa Unii, co do zasady Trybunał jest zobowiązany wydać orzeczenie (wyrok *Donau Chemie i in.*, C-536/11, EU:C:2013:366, pkt 15).
- 15 Odmowa wydania przez Trybunał orzeczenia w trybie prejudycjalnym, o które wnioskował sąd krajowy, jest możliwa tylko wtedy, gdy jest oczywiste, że wykładnia prawa Unii, o którą się zwrócono, nie ma żadnego związku ze stanem faktycznym lub z przedmiotem sporu przed sądem krajowym, gdy problem jest natury hipotetycznej bądź gdy Trybunał nie dysponuje elementami stanu faktycznego albo prawnego, które są konieczne, aby użytecznie odpowiedzieć na przedstawione mu pytania (wyrok *Donau Chemie i in.*, EU:C:2013:366, pkt 16).

- 16 Tymczasem należy zauważyć, że sąd odsyłający w swym wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym przedstawił w sposób wystarczający, choć zwięzły, zarówno okoliczności faktyczne, jak też treść mających zastosowanie przepisów krajowych, a także znaczenie dla rozstrzygnięcia sporu postanowień prawa Unii, o których interpretację się zwrócił. W szczególności w tym zakresie z wniosku tego wynika, że w wypadku udzielenia przez Trybunał odpowiedzi twierdzącej na zadane pytania decyzje nakładające opłatę w postępowaniu głównym będą musiały zostać uchylone.
- 17 Wobec powyższego należy uznać, że wniosek o wydanie orzeczenia prejudycjalnego jest dopuszczalny.

W przedmiocie pytań prejudycjalnych

- 18 Poprzez swe pytania prejudycjalne, które należy badać łącznie, sąd odsyłający stara się w istocie ustalić, czy art. 30 TFUE lub art. 110 TFUE należy interpretować w ten sposób, że postanowienia te stoją na przeszkodzie opłacie takiej jak przewidziana w art. 21 § 5 rozporządzenia w sprawie nawozów, która ma zastosowanie jedynie do przywozu do regionu Flandria nadwyżki nawozu zwierzęcego, jak i innych nawozów, jest pobierana od importera, podczas gdy opłatę za nadwyżki nawozu wyprodukowane na terytorium flamandzkim pobiera się od producenta, oraz jest obliczana według jednolitej stawki za tonę niezależnie od procesu produkcji, podczas gdy opłatę podstawową, której podlegają nadwyżki nawozu wyprodukowane na terytorium flamandzkim oblicza się według stawki różniącej się w zależności od procesu produkcji, przy czym najniższa stawka wynosi 0 EUR w wypadku produkcji brutto bezwodnika fosforowego nieprzekraczającej 300 kilogramów w poprzednim roku kalendarzowym.
- 19 W tym kontekście sąd odsyłający stara się również ustalić, czy okoliczność, że państwo członkowskie pochodzenia omawianych produktów objętych przywozem przewiduje obniżenie opłat w wypadku wywozu do innych państw członkowskich może mieć wpływ na sposób, w jaki należy interpretować art. 30 TFUE i 110 TFUE.
- 20 Na wstępie należy przypomnieć, że postanowienia traktatu FUE, odnoszące się do opłat o skutku równoważnym oraz do dyskryminujących podatków wewnętrznych, nie są stosowane kumulatywnie, w ten sposób, że ten sam środek nie może w systemie traktatu należeć jednocześnie do tych dwóch kategorii (wyrok *Stadtgemeinde Frohnleiten i Gemeindebetriebe Frohnleiten*, C-221/06, EU:C:2007:657, pkt 26).
- 21 Należy zatem w pierwszej kolejności zbadać, czy opłatę przewidzianą w art. 21 § 5 rozporządzenia w sprawie nawozów można zakwalifikować jako opłatę o skutku równoważnym z cłem przywozowym w rozumieniu art. 30 TFUE. Jeśli nie jest to możliwe, należy w drugiej kolejności sprawdzić, czy opłata ta stanowi dyskryminacyjny podatek wewnętrzny zabroniony przez art. 110 TFUE.
- 22 Jeżeli chodzi o zakwalifikowanie spornej opłaty jako opłaty o skutku równoważnym z cłem, na wstępie należy przypomnieć, że – jak wielokrotnie stwierdzał Trybunał – uzasadnieniem zakazu dla cel i wszelkich opłat o skutku równoważnym jest przeszkoda, jaką dla przepływu towarów stanowią chociażby nawet najmniejsze obciążenia pieniężne stosowane z racji przekroczenia granicy, zwiększona przez formalności administracyjne będące jej konsekwencją (wyrok *Komisja/Niemcy* C-389/00, EU:C:2003:111, pkt 22).
- 23 W tym względzie z utrwalonego orzecznictwa wynika, że każde, choćby nieznaczące, jednostronnie ustanowione obciążenie pieniężne, niezależnie od jego nazwy lub metody poboru, nakładane na towary w związku z przekroczeniem przez nie granicy, a nie będące cłem w ścisłym tego słowa znaczeniu, stanowi opłatę o skutku równoważnym w rozumieniu art. 28 TFUE i 30 TFUE (zob. podobnie wyrok *Stadtgemeinde Frohnleiten i Gemeindebetriebe Frohnleiten*, EU:C:2007:657, pkt 27).

- 24 Ponadto z orzecznictwa Trybunału wynika, że opłata nałożona z racji przekroczenia granicy obszaru wewnątrz państwa członkowskiego stanowi opłatę o skutku równoważnym z cłami (zob. wyrok Carbonati Apuani, C-72/03, EU:C:2004:506, pkt 25 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 25 Z informacji dostępnych Trybunałowi wynika, że w sprawie w postępowaniu głównym sporna opłata dotyczy przywożonych przez importerów nadwyżek nawozów zwierzęcych. Co więcej, kwota opłaty „określona jest na 2,4789 EUR za tonę nadwyżki nawozu przywiezioną w poprzednim roku kalendarzowym do regionu Flandria”. W konsekwencji należy stwierdzić, że opłata przewidziana w art. 21 § 5 rozporządzenia w sprawie nawozów obciąża nawozy nie pochodzące z regionu Flandria z racji ich przywozu na jego terytorium, przez co sporna opłata jest pobierana od tych nawozów wskutek przekroczenia granicy tego regionu, przy czym przekroczenie jej należy uznać za okoliczność powodującą powstanie obowiązku uiszczenia omawianej opłaty.
- 26 W tych okolicznościach należy stwierdzić, że opłata przewidziana w art. 21 § 5 rozporządzenia w sprawie nawozów stanowi opłatę o skutku równoważnym z cłem zabronioną przez art. 30 TFUE.
- 27 Argument Królestwa Belgii, wedle którego omawiana opłata, ze względu na istnienie podobnej opłaty nałożonej na nawozy produkowane w regionie Flandria stanowi integralną część ogólnego systemu podatków wewnętrznych, obejmujących systematycznie i według jednakowych kryteriów produkty krajowe oraz produkty przywożone i wywożone, przez co powinna być oceniana w świetle art. 110 TFUE, nie może podważyć zakwalifikowania opłaty przewidzianej przez wspomniany przepis rozporządzenia w sprawie nawozów jako opłaty o skutku równoważnym z cłem.
- 28 W tym względzie należy zaznaczyć po pierwsze, że zasadniczą cechą opłaty o skutku równoważnym, odróżniającą ją od podatku wewnętrznego o charakterze ogólnym stanowi okoliczność, że opłata taka obciąża wyłącznie produkt, który przekracza granicę jako taki, podczas gdy podatek obciąża jednocześnie produkty przywożone, wywożone i krajowe (zob. podobnie wyrok Michailidis, C-441/98 i C-442/98, EU:C:2000:479, pkt 22).
- 29 Po drugie, należy przypomnieć, że aby dane obciążenie podatkowe mogło być objęte ogólnym systemem podatków wewnętrznych, musi ono nakładać na produkt krajowy i na identyczny produkt wywożony ten sam podatek na tym samym etapie obrotu oraz że okoliczność powodująca zaistnienie obowiązku podatkowego również musi być taka sama dla obydwu produktów (zob. podobnie wyrok Michailidis, C-441/98 i C-442/98, EU:C:2000:479, pkt 23).
- 30 W odniesieniu do sprawy w postępowaniu głównym należy przede wszystkim stwierdzić, że – jak wspomniano w pkt 25 niniejszego wyroku – opłata przewidziana w art. 21 § 5 rozporządzenia w sprawie nawozów obciąża produkty przekraczające granicę regionu Flandria, jako takie.
- 31 Następnie bezsporne jest, iż opłata ta jest pobierana od importerów, podczas gdy podobne obciążenie przewidziane w art. 21 § 1 rzeczonego rozporządzenia jest pobierane od producentów. Dwie opłaty nie są więc pobierane na tym samym etapie obrotu.
- 32 Wreszcie dwie opłaty są obliczane według odmiennych metod, co może spowodować – jak zaznaczył to belgijski trybunał konstytucyjny w wyroku nr 123/2010 z dnia 28 października 2010 r. – przynajmniej w wypadkach, w których opłata od produkcji wynosi 0 EUR, wyższe opodatkowanie produktu przywiezionego aniżeli produktu wyprodukowanego w regionie Flandria.
- 33 W konsekwencji nie można uwzględnić argumentacji Królestwa Belgii.
- 34 Ponadto sąd odsyłający stara się w istocie ustalić, czy w wypadku gdy państwo członkowskie pochodzenia nawozów stosuje obniżenie opłat w wypadku wywozu do innych państw członkowskich, opłata taka jak opłata przywózowa rozpatrywana w postępowaniu głównym może – jak twierdzi VLM – nie zostać zakwalifikowana jako opłata o skutku równoważnym z cłem, ze względu na konieczność

utrzymania flamandzkich zasobów nawozów i ochrony regionalnej produkcji przed działaniami pochodzącymi z zewnątrz, szkodzącymi konkurencji i dodatkowo obciążającymi środowisko we Flandrii.

- 35 W tym zakresie Trybunał wyjaśnił już, że cła i opłaty o skutku równoważnym z nimi są zabronione bez względu na cel, dla którego realizacji zostały ustanowione, oraz bez względu na przeznaczenie zapewnianych przez nie dochodów (zob. podobnie wyroki: *Brachfeld i Chougol Diamond*, 2/69 i 3/69, EU:C:1969:30, pkt 19; *Carbonati Apuani*, EU:C:2004:506, pkt 31).
- 36 Poza tym należy zaznaczyć, że art. 21 § 5 rozporządzenia w sprawie nawozów nakłada opłatę obciążającą bez różnicy wszystkie przywożone nawozy, nie ograniczając jej stosowania do sytuacji, w których państwo członkowskie pochodzenia przewiduje obniżenie opłat w wypadku wywozu tychże produktów, jak ma to miejsce w niniejszej sprawie w wypadku Królestwa Niderlandów.
- 37 Z ogółu powyższych rozważań wynika, że na zadane pytania należy odpowiedzieć, iż art. 30 TFUE należy interpretować w ten sposób, że postanowienie to stoi na przeszkodzie opłacie takiej jak przewidziana w art. 21 § 5 rozporządzenia w sprawie nawozów, która ma zastosowanie jedynie do przywozu do regionu Flandria nadwyżki nawozu zwierzęcego, jak i innych nawozów, jest pobierana od importera, podczas gdy opłatę za nadwyżki nawozu wyprodukowane na terytorium flamandzkim pobiera się od producenta, oraz jest obliczana według zasad odmiennych aniżeli w wypadku tej drugiej opłaty. W tym względzie bez znaczenia jest, że państwo członkowskie, z którego do regionu Flandria przywożone są nadwyżki nawozów stosuje obniżenie opłat w wypadku wywozu tychże nadwyżek do innych państw członkowskich.

W przedmiocie kosztów

- 38 Dla stron w postępowaniu głównym niniejsze postępowanie ma charakter incydentalny, dotyczy bowiem kwestii podniesionej przed sądem odsyłającym, do niego zatem należy rozstrzygnięcie o kosztach. Koszty poniesione w związku z przedstawieniem uwag Trybunałowi, inne niż koszty stron w postępowaniu głównym, nie podlegają zwrotowi.

Z powyższych względów Trybunał (siódma izba) orzeka, co następuje:

Artykuł 30 TFUE stoi na przeszkodzie opłacie takiej jak przewidziana w art. 21 § 5 rozporządzenia regionu Flandria z dnia 23 stycznia 1991 r. w sprawie ochrony środowiska naturalnego przed zanieczyszczeniami spowodowanymi nawozami, zmienionego rozporządzeniem z dnia 28 marca 2003 r., która ma zastosowanie jedynie do przywozu do regionu Flandria nadwyżki nawozu zwierzęcego, jak i innych nawozów, jest pobierana od importera, podczas gdy opłatę za nadwyżki nawozu wyprodukowane na terytorium flamandzkim pobiera się od producenta, oraz jest obliczana według zasad odmiennych aniżeli w wypadku tej drugiej opłaty. W tym względzie bez znaczenia jest, że państwo członkowskie, z którego do regionu Flandria przywożone są nadwyżki nawozów, stosuje obniżenie opłat w wypadku wywozu tychże nadwyżek do innych państw członkowskich.

Podpisy